

Sygn. akt II K 122/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

st. sekr. sądowy Teresa Jędrzejczyk

przy udziale Prokuratora: Waldemara Pasika, Joanny Parada – Schmidt, Waldemara Szymańskiego

i przedstawiciela Naczelnika (...) Skarbowego w Ł.: K. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 13.10.2017 r., 23.01.2018 r., 26.04.2018 r., 17.05.2018 r., 21.08.2018 r., 16.10.2018 r., 16.11.2018 r. i 28.02.2019 r.

sprawy:

A. Ż.

syna W. i B. z domu J.

urodzonego w dniu (...) w T.

oskarżonego o to, że:

- od bliżej nieokreślonego czasu, po uruchomieniu w 2012 roku automatów w punkcie gier: (...) w T. przy Pl. (...), do dnia 24.05.2013 roku, urządzał gry na automatach H. S. P. nr (...), H. S. P. nr (...) oraz H. S. P. nr (...) w/w punkcie gier na automatach o niskich wygranych, wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych, art. 129 ust. 1 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych w zw. z art. 30 Ustawy z dnia 29.07.1992r o Grach i Zakładach Wzajemnych oraz wbrew warunkom zezwolenia, tj. urządzał gry na automatach z dokonanymi zmianami konstrukcyjnymi w punkcie gier, w którym w dniu kontroli nie stwierdzono prowadzenia działalności usługowej oraz urządzał gry na automatach, na których wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50 zł, a wartość jednorazowej wygranej była wyższa niż 60 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks

1. od bliżej nieokreślonego czasu, ale nie wcześniej niż w czerwcu 2009r.,

tj. po uruchomieniu automatu w punkcie gier na automatach o niskich wygranych (...) Sp. z o.o. w T. przy Pl. (...), do dnia ujawnienia, tj. do 12.09.2013 roku, urządzał gry na automacie B. H. nr (...) wbrew art. 3 i art. 129 ust. 1 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2009 nr 201, poz. 1540) na którym wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50 zł, tj. wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2009 nr 201, poz. 1540) oraz wbrew warunkom zezwolenia,

2. nie wcześniej niż od dat wskazanych we wnioskach o rejestrację automatów

GL1 do dnia ujawnienia, tj. do 12.09.2013 roku urządzał gry na automatach H. S. nr (...), B. H. nr (...) oraz H. S. nr (...) z dokonanymi zmianami konstrukcyjnymi, tj. wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2009 nr 201, poz. 1540) oraz wbrew warunkom zezwolenia,

tj. popełnił przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks

1. oskarżonego **A. Ż.** w miejsce zarzucanych mu czynów uznaje za winnego tego, że w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wbrew art. 3 i art. 129 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r., nr 201, poz. 1540) oraz wbrew warunkom zezwolenia urządzał gry na automatach i tak:

a) w bliżej nieustalonym czasie w maju 2013 roku, ale nie później niż do dnia 24 maja 2013 roku w punkcie gier na automatach o niskich wygranych: (...) w T. przy Pl. (...) urządzał gry na automatach H. S. P. numer (...), H. S. P. numer (...) oraz H. S. P. numer (...),

b) w bliżej nieustalonym czasie, ale nie wcześniej niż w maju 2013 roku i nie później niż do dnia 12 września 2013 roku w punkcie gier na automatach o niskich wygranych: (...) Sp. z o.o. w T. przy Pl. (...) urządzał gry na automatach B. H. nr (...), H. S. nr (...), oraz H. S. nr (...),

przy czym przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. wymierza oskarżonemu **A. Ż.** karę grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

1. na podstawie art. 32 § 1 i 2 k.k.s. orzeka od oskarżonego **A. Ż.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 7.000 (siedem tysięcy) złotych tytułem ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów ujętych w Wykazie dowodów rzeczowych nr 01 na karcie 695 pod pozycjami 1, 2, 3 i 4;

2. na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. orzeka przypadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w Wykazie dowodów rzeczowych nr 01 na karcie 99 pod pozycjami 1, 2 i 3 oraz dowodu rzeczowego opisanego szczegółowo w Wykazie dowodów rzeczowych nr 01 na karcie 695 pod pozycją 5;

3. zasądza od oskarżonego **A. Ż.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.185,38 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt pięć 38/100) złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza oskarżonemu opłatę w wysokości 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych.

Sygn. akt II K 122/15

UZASADNIENIE

A. Ż. został oskarżony o to, że:

- od bliżej nieokreślonego czasu, po uruchomieniu w 2012 roku automatów w punkcie gier: (...) w T. przy Pl. (...), do dnia 24.05.2013 roku, urządzał gry na automatach H. S. P. nr (...), H. S. P. nr (...) oraz H. S. P. nr (...) w w/w punkcie gier na automatach o niskich wygranych, wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych, art. 129 ust. 1 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych w zw. z art. 30 Ustawy z dnia 29.07.1992r o Grach i Zakładach Wzajemnych oraz wbrew warunkom zezwolenia, tj. urządzał gry na automatach z dokonanymi zmianami konstrukcyjnymi w punkcie gier, w którym w dniu kontroli nie stwierdzono prowadzenia działalności usługowej oraz urządzał gry na automatach, na których wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50 zł, a wartość jednorazowej wygranej była wyższa niż 60 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks

- od bliżej nieokreślonego czasu, ale nie wcześniej niż w czerwcu 2009r.,
tj. po uruchomieniu automatu w punkcie gier na automatach o niskich wygranych (...) Sp. z o.o. w T. przy Pl. (...), do dnia ujawnienia, tj. do 12.09.2013 roku, urządzał gry na automacie B. H. nr (...) wbrew art. 3 i art. 129 ust. 1 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2009 nr 201, poz. 1540) na którym wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50 zł, tj. wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2009 nr 201, poz. 1540) oraz wbrew warunkom zezwolenia,

- nie wcześniej niż od dat wskazanych we wnioskach o rejestrację automatów GL1 do dnia ujawnienia, tj. do 12.09.2013 roku urządzał gry na automatach H. S. nr (...), B. H. nr (...) oraz H. S. nr (...) z dokonanymi zmianami konstrukcyjnymi, tj. wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2009 nr 201, poz. 1540) oraz wbrew warunkom zezwolenia

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks

W toku przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 21.03.2007 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym zarejestrowano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (przy czym od dnia 24.03.2014 r. pod nazwą (...) Sp. z o.o.) z siedzibą w K. (od dnia 09.10.2008 r. w K., zaś od dnia 08.05.2009 r. w W.). A. Ż. był prezesem jednoosobowego zarządu spółki (...) Sp. z o.o. Przedmiotem działalności spółki było od dnia 03.10.2011 r. m. in. prowadzenie działalności związanej z grami losowymi i zakładami wzajemnymi. A. Ż. posiadał uprawnienia nadzorującego punkty gier na automatach o niskich wygranych.

(informacja z KRS k. 92-97, k. 144-148, k. 156-162, k. 216-223, k. 655-663, k. 688- 692, k. 697-700, k. 779-785, k. 875-877, k. 1123-1125, k. 1292-1295

zeznania M. P. k. 211-212, 1176v.-1177v.

zeznania T. K. k. 213-214, k. 1257v.- (...)

zeznania A. F. k. 277-278, k. 896-897, k. 1236-1238, k. 1337v.

zeznania świadka I. P. k. 847-848, k. 1142-1143

kserokopie dokumentów nadesłanych przez KRS

świadectwa zawodowe k. 925-926

akt notarialny k. 928-932)

Decyzją z dnia 30.06.2008 r. nr III- (...)- (...) Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. udzielił Spółce z o.o. (...) z siedzibą w K. zezwolenia na urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier na automatach o niskich wygranych na terenie województwa (...) na okres sześciu lat. Miejsca urządzania gier (110 punktów) wykazane zostały w załączniku nr 1 stanowiącym integralną część decyzji.

(decyzja k. 518-520

lista punktów gier k. 521-524)

W dniu 30.10.2008 r. Katedra (...) M. Politechniki (...), działając na podstawie upoważnienia Ministra Finansów nr (...) z dnia 05.07.2005 r. wydała pozytywną opinię techniczną z badania poprzedzającego rejestrację nr PŁ/R-39-20/08 stwierdzającą, że automat do gier H. S. o numerze fabrycznym: (...) może zostać dopuszczony do eksploatacji i użytkowania jako urządzenie do gier o niskich wygranych spełniające wszystkie warunki, o których mowa w przepisach o grach i zakładach wzajemnych. Termin ważności opinii określono na dzień 31 grudnia 2014 r.

(opinia techniczna k. 75-76

uzupełnienie opinii k. 77-78)

W dniu 10.05.2008 r. Katedra (...) M. Politechniki (...), działając na podstawie upoważnienia Ministra Finansów nr GL- (...)/1/05 z dnia 05.07.2005 r. wydała pozytywną opinię techniczną z badania poprzedzającego rejestrację nr (...) stwierdzającą, że automat do gier H. S. o numerze fabrycznym: (...) może zostać dopuszczony do eksploatacji i

użytkowania jako urządzenie do gier o niskich wygranych spełniające wszystkie warunki, o których mowa w przepisach o grach i zakładach wzajemnych. Termin ważności opinii określono na dzień 31 grudnia 2014 r.

(opinia techniczna k. 461-462, k. 529-530)

W dniu 12.09.2008 r. Katedra (...) M. Politechniki (...), działając na podstawie upoważnienia Ministra Finansów nr GL- (...)/1/05 z dnia 05.07.2005 r. wydała pozytywną opinię techniczną z badania poprzedzającego rejestrację nr PŁ/R-39-18/08 stwierdzającą, że automat do gier H. S. o numerze fabrycznym: (...) może zostać dopuszczony do eksploatacji i użytkowania jako urządzenie do gier o niskich wygranych spełniające wszystkie warunki, o których mowa w przepisach o grach i zakładach wzajemnych. Termin ważności opinii określono na dzień 31 grudnia 2014 r.

(opinia techniczna k. 463-464, k. 525-526)

W dniu 30.10.2008 r. Katedra (...) M. Politechniki (...), działając na podstawie upoważnienia Ministra Finansów nr (...) z dnia 05.07.2005 r. wydała pozytywną opinię techniczną z badania poprzedzającego rejestrację nr (...) stwierdzającą, że automat do gier H. S. o numerze fabrycznym: (...) może zostać dopuszczony do eksploatacji i użytkowania jako urządzenie do gier o niskich wygranych spełniające wszystkie warunki, o których mowa w przepisach o grach i zakładach wzajemnych. Termin ważności opinii określono na dzień 31 grudnia 2014 r.

(opinia techniczna k. 67-68

uzupełnienie opinii k. 69-70)

W dniu 24.01.2009 r. Katedra (...) M. Politechniki (...), działając na podstawie upoważnienia Ministra Finansów nr (...) z dnia 05.07.2005 r. wydała pozytywną opinię techniczną z badania poprzedzającego rejestrację nr (...) stwierdzającą, że automat do gier H. S. o numerze fabrycznym: (...) może zostać dopuszczony do eksploatacji i użytkowania jako urządzenie do gier o niskich wygranych spełniające wszystkie warunki, o których mowa w przepisach o grach i zakładach wzajemnych. Termin ważności opinii określono na dzień 31 grudnia 2014 r.

(opinia techniczna k. 82-83)

W dniu 24.01.2009 r. Katedra (...) M. Politechniki (...), działając na podstawie upoważnienia Ministra Finansów nr (...) z dnia 05.07.2005 r. wydała pozytywną opinię techniczną z badania poprzedzającego rejestrację nr (...) stwierdzającą, że automat do gier H. S. o numerze fabrycznym: (...) może zostać dopuszczony do eksploatacji i użytkowania jako urządzenie do gier o niskich wygranych spełniające wszystkie warunki, o których mowa w przepisach o grach i zakładach wzajemnych. Termin ważności opinii określono na dzień 31 grudnia 2014 r.

(opinia techniczna k. 466-469, k. 533-536, k. 537-538)

Decyzją z dnia 01.06.2009 r. nr (...) Dyrektor Izby Celnej w Ł. zmienił decyzję ostateczną Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z dnia 30 czerwca 2008 r., na mocy której udzielono Spółce z o.o. (...) zezwolenia na urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier na automatach o niskich wygranych na terenie województwa (...) na okres sześciu lat, w ten sposób, że pod pozycją 42 wykreślił dotychczasową nazwę: Sklep (...) B. M., (...), (...)-(...) N. i wpisał nową nazwę: (...) Sp. z o.o., Plac (...), (...)-(...) T..

(decyzja wraz z postanowieniem k. 386-388, k. 415-417

lista punktów gier na automatach o niskich wygranych k. 389, k. 418-420

regulamin gry k. 392-393, k. 421

wykaz zainstalowanych automatów wraz ze szkicem k. 32-33, k. 449

informacja (...) k.51-54)

W dniu 04.06.2009 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez prezesa zarządu A. Ż. zgłosiła Naczelnikowi Urzędu Celnego w P. rozpoczęcie działalności podlegającej szczególnemu nadzorowi podatkowemu, to jest punktu gier na Automatach o (...) Sp. z o.o., Plac (...), (...)-(...) T., woj. (...), przedkładając wymagane akta weryfikacyjne.

(zgłoszenie k. 445

umowa najmu/podnajmu powierzchni w lokalu użytkowym z załącznikami k. 446-448

opis gry k. 471

oświadczenie o zabankowaniu k. 472

notatka służbowa k.473

schemat sytuacyjny powierzchni lokali znajdujących się w T. przy Placu (...) k.474)

W dniu 04.06.2009 r. w (...) Sp. z o.o., Plac (...), (...)-(...) T., woj. (...) przeprowadzono kontrolę urzędowego sprawdzenia punktu gier na automatach o niskich wygranych. Przeprowadzone czynności potwierdziły zgodność przedstawionych przez spółkę (...) dokumentów, załączonych do zgłoszenia rozpoczęcia działalności, ze stanem faktycznym oraz spełnienie warunków i środków do sprawowania kontroli w ramach szczególnego nadzoru podatkowego.

(protokół z czynności kontroli k. 475-476, k. 547-550

postanowienie k. 477)

W dniu 27.07.2009 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez prezesa zarządu A. Ż. zgłosiła Naczelnikowi Urzędu Celnego w P. rozpoczęcie działalności podlegającej szczególnemu nadzorowi podatkowemu, to jest punktu gier na Automatach o Niskich W. – Doradztwo (...), Plac (...), (...)-(...) T., woj. (...), przedkładając wymagane akta weryfikacyjne.

(zgłoszenie k. 42

umowa najmu k. 43

notatka służbowa k.473

schemat sytuacyjny powierzchni lokali znajdujących się w T. przy Placu (...) k.474

opis gry k. 471

oświadczenie o zabankowaniu k. 472)

W dniu 04.08.2009 r. w Doradztwo (...), Plac (...), (...)-(...) T., woj. (...) przeprowadzono kontrolę urzędowego sprawdzenia punktu gier na automatach o niskich wygranych. Przeprowadzone czynności potwierdziły zgodność przedstawionych przez spółkę (...) dokumentów, załączonych do zgłoszenia rozpoczęcia działalności, ze stanem faktycznym oraz spełnienie warunków i środków do sprawowania kontroli w ramach szczególnego nadzoru podatkowego.

(protokół z czynności kontroli k. 44-45

postanowienie k. 46)

W dniu 10.11.2011 r. do Urzędu Celnego w P. wpłynęło pismo (...) Spółki z o.o. z dnia 09.11.2011 r. dotyczące włączenia do eksploatacji w przedmiotowym punkcie gier dwóch automatów o niskich wygranych H. S. P. o numerach fabrycznych (...).

Postanowieniem z dnia 18.11.2011 r. wydanym w sprawie (...)Naczelnik Urzędu Celnego w P. zatwierdził zmianę akt weryfikacyjnych punktu gier na automatach o niskich wygranych Doradztwo (...), Plac (...), (...)-(...) T., w zakresie włączeniu do eksploatacji automatu H. S. P. o numerze (...).

(informacja k. 48

postanowienie Naczelnika Urzędu Celnego w P. k. 47-50)

Decyzją z dnia 06.07.2012 r. nr (...)Dyrektor Izby Celnej w Ł. zmienił decyzję ostateczną Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z dnia 30 czerwca 2008 r., na mocy której udzielono Spółce z o.o. (...) zezwolenia na urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier na automatach o niskich wygranych na terenie województwa (...) na okres sześciu lat, w ten sposób, że pod pozycją 43 wykreślił dotychczasową nazwę: Doradztwo (...), A. W. (1), Plac (...), (...)-(...) T. i wpisał nową nazwę: Punkt Informacyjny, (...) Sp. z o.o., Plac (...), (...)-(...) T..

(decyzja k. 27-28

lista punktów gier na automatach o niskich wygranych k. 29-30

regulamin gry k. 31

wykaz zainstalowanych automatów wraz ze szkicem k. 32-33

informacja (...) k.51-54)

W dniu 04.03.2013 r. w W. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o., w trakcie którego podjęto uchwałę numer 1 o odwołaniu A. Ż. z funkcji prezesa zarządu spółki oraz uchwałę numer 2 o powołaniu na funkcję prezesa zarządu spółki A. F.. Decyzją z dnia 27.06.2013 r. numer (...) Dyrektor Izby Celnej w W. wyraził zgodę na zmianę w składzie osobowym zarządu (...) Spółki z o.o. polegającą na powołaniu A. F. jako nowego prezesa zarządu w miejsce dotychczasowego. Po zmianie na stanowisku Prezesa Zarządu Spółki z o. o. A. Ż. nadal zajmował się sprawami Spółki (...) w zakresie funkcjonowania automatów do gier hazardowych, albowiem kontaktował się z Urzędem Celnym w dniach 26.06.2013 r., 25.07.2013 r., 06.03.2014 r., 28.07.2014 r., przedstawiał informacje o osiągniętych przychodach w dniach 08.03.2013 r., 09.04.2013 r., 09.05.2013 r., 07.06.2013 r. i 09.07.2013 r. oraz udzielił pełnomocnictwa dla adwokata D. W. w dniach 06.05.2013 r. i 10.06.2013 r.

(pismo procesowe wraz z załącznikami k. 999 -1063

protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników k. 933-937, k. 1016-1018

pisma k. k. 938-940, k. 943-964, k., 966

pełnomocnictwa k. 654, k. 965

decyzja z 27.06.2013 r. k. 1019-1020;

zeznania A. F. k 277-278, k. 896-897, k. 1236-1238, k. 1337v.

zeznania R. F. k. 1282-1283

zeznania A. W. (2) k. 856-857, k. 1175v.-1176v.)

W 2013 r. w (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. pod adresem Plac (...), (...)-(...) T. M.. pracowały: Z. Ł. i W. G., które dbały o czystość w lokalu, sprzedawały napoje. W lokalu tym pracował również M. P., który zajmował się obsługą techniczną i nadzorowaniem punktów gier. Serwisowaniem urządzeń zajmował się też M. M. (2). Osobą, która wydawała polecenia M. P. był wyłącznie A. Ż.. A. Ż. decydował o sprawach dotyczących automatów.

(zeznania Z. Ł. k. 149-150, k. 724-726, k. 1143-1144v.

zeznania M. P. k. 211-212

zeznania A. W. (2) k. 856-857, k. 1175v.-1176v.

zeznania M. M. (2) k. 1200 v.-1201v.

umowy o pracę k. 151, k. 727-728)

W bliżej nieustalonym czasie, najprawdopodobniej w 2013 r., w punkcie gier na automatach w Punkcie Informacyjnym, (...) Sp. z o.o., oraz (...) Sp. z o.o. pod adresem Plac (...), (...)-(...) T. M.. przeprowadzono zmiany konstrukcyjne w automatach do gier znajdujących się w w/w lokalu – to jest w automatach: H. S. P. numer (...), H. S. P. numer (...) oraz H. S. P. numer (...), H. S. nr (...), B. H. nr (...) oraz H. S. nr (...) w ten sposób, że zablokowano w nich wrzutniki monet i akceptory banknotów, przez co w/w automaty nie przyjmowały środków pieniężnych. Ponadto w/w automaty zostało połączone przewodami z zewnętrznym urządzeniem, tak zwaną „wypłacarką” która przy pomocy karty magnetycznej umożliwiała kredytowanie środków pieniężnych do poszczególnych automatów oraz wypłacanie wygranych. Przeprowadzone zmiany konstrukcyjne stanowiły naruszenie punktu 4 oraz 5 regulaminu gry na automatach o niskich wygranych, stanowiącego integralną część decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z dnia 30.06.2008 r. nr (...) oraz z dnia 06.07.2012 r. nr (...) o udzieleniu zezwolenia na urządzenie i prowadzenia działalności w zakresie gier na automatach.

(pismo Urzędu Celnego w P. k.1

informacja Naczelnika Urzędu Celnego w P. k. 2-3

protokół kontroli wraz z płytą k. 5-10;

dokumentacja fotograficzna k.11-15

protokół zatrzymania rzeczy k.16-18

pokwitowanie k.19-20

protokół oględzin k.21-22

zeznania Z. Ł. k. 149-150, k. 724-726, k. 823-824, k. 1143-1144v.

zeznania G. B. k. 171, k. 1174-1175

zeznania P. K. k. 796-797, k. 1175-1175v.

zeznania A. W. (2) k. 856-857, k. 1175v.-1176v.)

W dniu 24.05.2013 roku w punkcie gier na automatach o niskich wygranych: (...) Sp. z o.o. położonym w T. Plac (...) należącym do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., została przeprowadzona przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w P. w osobach G. B., P. R. i P. K. kontrola przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych.

W trakcie kontroli, funkcjonariusze Urzędu Celnego ujawnili zmiany konstrukcyjne w urządzeniach o nazwach H. S. P. numer (...), H. S. P. numer (...) oraz H. S. P. numer (...), które nie zostały zgłoszone do akt weryfikacyjnych Naczelnikowi Urzędowi Celnego w P. (wbrew warunkom zezwolenia). Nadto, urządzano gry na automatach, na których wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50 złotych, a wartość jednorazowej wygranej była wyższa niż 60 złotych.

(zeznania G. B. k. 171, k. 1174-1175

pisma Urzędu Celnego k. 1-3

protokół kontroli z dnia 27.05.2013 k. 5-10

nagranie- płyta DVD k. 10

dokumentacja fotograficzna k. 11-15

protokół zatrzymania rzeczy k. 16-17

spis i opis rzeczy 18)

W dniu 12.09.2013 r. w punkcie gier na automatach o niskich wygranych: (...) Sp. z o.o. położonym w T. Plac (...) należącym do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., miała miejsce kolejna kontrola funkcjonariuszy Urzędu Celnego w P. w osobach M. T., P. R. i P. K. dotycząca przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. W trakcie kontroli, funkcjonariusze Urzędu Celnego ujawnili zmiany konstrukcyjne w automatach B. H. nr (...), H. S. nr (...), oraz H. S. nr (...), które nie zostały zgłoszone do akt weryfikacyjnych Naczelnikowi Urzędowi Celnego w P.. Automaty posiadały zmiany typu: brak H., zaślepiony pianką montażową otwór do wypłaty wygranej w bilonie, podłączenie przewodów sieciowych typu (...), zainstalowane urządzenia elektroniczne umożliwiające przeniesienie wygranej na kartę i wypłatę środków pieniężnych przez wypłacarkę poprzez przyłożenie karty do okienka z symbolem anteny na automacie, a następnie do okienka z symbolem anteny na wypłacarce. Zmiany te zostały dokonane po przeprowadzonym badaniu technicznym przez jednostkę badającą i mogły mieć wpływ na przebieg i rezultat gry.

(pismo k. 376

zeznania P. K. k. 796-797, k. 1175-1175v.

protokół kontroli wraz z płytą k. 370-380a, k. 409-412

dokumentacja fotograficzna k. 381-383, k. 422-424

protokół oddania rzeczy na przechowanie k.394-395, k. 425-426

pokwitowanie k.396, k. 430

protokół zatrzymania rzeczy k.397-399, k. 431-433

protokół oględzin k.401-402, k. 428-429

lista punktów gier k. 389-391

regulamin gry k. 392-393, k. 414

opinia k. 906-907)

Oskarżony A. Ż. urodził się w dniu (...). Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest operatorem rolek spawających, pracuje w spółce (...) na stanowisku prezesa zarządu, z czego osiąga dochód 3.000 zł miesięcznie, jest żonaty, na utrzymaniu posiada dwoje dzieci w wieku 13 i 11 lat, nie posiada żadnego majątku. Nie był dotychczas karany. Nie był leczony psychologicznie, psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

(dane o karalności k. 292, k. 315, k. 1070, k. 1110, k. 1265, k. 1309

informacje podane przez oskarżonego do protokołu k. 1116 v.)

Oskarżony A. Ż. zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym i przed sądem odmówił składania wyjaśnień. Przy czym, na rozprawie w dniu 13 października 2017 roku wyjaśnił, że Spółka (...) posiadała zezwolenia na prowadzenie gier o niskich wygranych w tych punktach, które są wskazane w zarzutach. Automaty wymienione w zarzutach posiadały pozytywne opinie jednostek badających. Była to jednostka badająca, upoważniona przez Ministra Finansów. Spółka (...), ani on nie mieli wpływu na prowadzenie badań przez jednostkę badającą. Automaty kupowali już po badaniach technicznych. Te automaty posiadały poświadczenia rejestracji wydane przez Ministra Finansów. Na uruchomienie każdego z tych punktów gier spółka posiadała zezwolenie naczelnika Urzędu Celnego. Przed uruchomieniem automatów miała miejsce każdorazowo ich kontrola. Dodał, że nie jest prezesem spółki (...) od lutego 2013r., kiedy została podjęta uchwała o odwołaniu go z funkcji prezesa. Nie ma pojęcia, czy spółka (...) jeszcze istnieje. Nie ma nic więcej do dodania.

(wyjaśnienia oskarżonego A. Ż. k. 289-290, k. 542-543, k. 1116v.- 1117)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. Ż. w tym zakresie, w którym kwestionował swoją winę odnośnie zarzucanych mu czynów z uwagi na fakt, iż są one sprzeczne z wiarygodnymi dowodami zgromadzonymi w sprawie na podstawie których sąd czynił ustalenia faktyczne. Wyjaśnienia te w ocenie Sądu są przyjętą i konsekwentnie realizowaną linią obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu przestępstwo skarbowe. Wprawdzie oskarżony składając wyjaśnienia w toku postępowania ograniczył się w zasadzie do krótkiego i kategorię twierdzenia, że nie był prezesem zarządu spółki (...) od lutego 2013 roku, oraz, że spółka miała wszelkie zezwolenia na prowadzenie gier na automatach. Okoliczność to znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, zwłaszcza w odpisie pełnym z Krajowego Rejestru Sądowego, w kserokopii protokołu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia (...) spółki (...) oraz decyzji Dyrektora izby Celnej w W. oraz w zeznaniach A. F.. W sprawie nie ujawniły się przy tym żadne dowody mogące podważyć prawdziwość tego twierdzenia oskarżonego.

W związku z tym, w realiach tej sprawy Sąd uznał za udowodnione, że oskarżony A. Ż. był prezesem zarządu spółki (...) Sp. z o.o. w W. oraz, że urzędnicy o nazwach H. S. P. numer (...), H. S. P. numer (...), H. S. P. numer (...), B. H. nr (...), H. S. nr (...), oraz H. S. nr (...), należały do opisanej wyżej spółki.

Okoliczności te wynikają z dokumentacji fotograficznej, każdy z automatów posiadał tabliczki znamionowe ze wskazaniem podmiotu uprawnionego wobec rzeczy z tytułu prawa własności, jak i dokumentacji w postaci informacji z KRS.

Po sporem pozostają fakty, iż funkcjonariusze celni przeprowadzili kontrole w dniu 24 maja 2013 roku w lokalu znajdującym się w punkcie gier na automatach o niskich wygranych: (...) w T. przy Pl. (...) oraz w dniu 12 września 2013 roku w lokalu znajdującym się w (...) Sp. z o.o. w T. przy Pl. (...). W tak zlokalizowanych lokalach, których prezesem był A. Ż. zainstalowano wyżej urządzenie do gier, celem urządzania przez najemcę – spółkę (...) Sp. z o.o. w W. gier na automatach.

Na fakty te, w tym lokalizację automatów, jak i przebieg kontroli oraz poczynione przez kontrolujących ustalenia wskazują protokoły kontroli, wraz z protokołami zatrzymania rzeczy, protokołami ich oględzin oraz pokwitowaniami. Zainstalowane automaty były przedmiotem oględzin i eksperymentów prowadzonych przez funkcjonariuszy celnych, oraz opiniowania przez biegłego (a opinie te są jasne, niesprzeczne i zasługują na przymiot wiary).

W tym, miejscu, podnieść należy, że organy przeprowadzając postępowanie dowodowe w oparciu o unormowania zawarte w ustawie z 1997 r. Ordynacja podatkowa są uprawnione do samodzielnego dokonywania ustaleń czy dana gra jest grą na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 i 5 u.g.h. Zbiór środków dowodowych pozostających

na gruncie ustawy Ordynacja podatkowa w dyspozycji organów celnych uzupełniła ustawa o Służbie Celnej, dopuszczając w art. 32 ust. 1 pkt 13 możliwość "przeprowadzenia w uzasadnionych przypadkach w drodze eksperymentu, doświadczenia lub odtworzenia możliwości gry na automacie, gry na automacie o niskich wygranych lub gry na innym urządzeniu". Jest to więc instrument procesowy możliwy do zastosowania, jak każdy inny dozwolony przez prawo. Jest przy tym oczywiste, że wyniki takiego eksperymentu podlegają ocenie na tych samych zasadach, jak inne dowody, z tym, że ma on bez wątpienia charakter dowodu bezpośredniego. Należy zauważyć, że bezpośredni eksperyment przeprowadzony na kontrolowanym urządzeniu może niejednokrotnie znacznie lepiej odzwierciedlić stan automatu, jego cechy i możliwości prowadzenia na nim gier o charakterze losowym, a nie np. zręcznościowym, aniżeli nawet opinia sporządzona wyłącznie na podstawie dokumentacji charakteryzującej urządzenie (opis producenta), bez równoczesnego stwierdzenia na konkretnym automacie, jak opisane cechy urządzenia mają się do jego rzeczywistego funkcjonowania w konkretnych okolicznościach, i w jaki sposób jest faktycznie (nie teoretycznie) wykorzystywany. Praktyka urządzania takich gier oraz wydawane w tych sprawach decyzje administracyjne i orzeczenia sądów administracyjnych potwierdziły występowanie w tym zakresie w niemałej skali zjawisk społecznie niepożądanych, co przejawiało się faktycznym urządzaniem gier o wyższych wygranych z wykorzystaniem automatów zarejestrowanych do gier o niskich wygranych. Badane sprawy wykazały, że przedsiębiorcy prowadzący taką działalność wykorzystywali fakt, że wśród używanych automatów znajdowały się takie, które były dostosowane zarówno do gier o niskich (zdefiniowanych w ustawie), jak i do wyższych wygranych. Innym czynnikiem umożliwiającym obejście unormowań dotyczących gier o niskich wygranych okazała się możliwość używania automatu zarejestrowanego do gier o niskich wygranych do faktycznego wykorzystania takiego automatu w grach dających wyższe wygrane. Wobec zasygnalizowanych zjawisk właśnie eksperyment funkcjonariuszy celnych, oddający stan automatu i jego funkcjonowanie "tu i teraz", może nieraz lepiej odzwierciedlać także charakter możliwej do urządzania na nim gry, niż wtedy, gdy termin przeprowadzenia kontroli czy też oceny automatu znany był wcześniej.

Dokonując oceny osobowych źródeł dowodowych za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania osoby pracującej w Punkcie Informacyjnym, (...) Sp. z o.o., Plac (...) w T. i w (...) Sp. z o.o. Plac (...) w T., to jest świadka Z. Ł.. Zeznania jej są logiczne i co do zasady jasne. Nie łączy jej żaden stosunek osobisty z oskarżonym. Świadek ten potwierdziła, że w Punkcie Informacyjnym, (...) Sp. z o.o., oraz (...) Sp. z o.o. pod adresem Plac (...) w T. spółka (...) prowadziła gry na automatach, a A. Ż. był w pewnym okresie jej prezesem. Pracownica ta jednak nie знаła szczegółów gry na automatach, sama z nich nie korzystała.

Podobnie za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania pozostałych pracowników i osób związanych ze spółką (...), to jest pracownika Spółki (...), M. P., oraz następcę A. Ż. na stanowisku prezesa zarządu spółki – A. F.. W/w potwierdzili, że A. Ż. pełnił funkcję prezesa zarządu spółki (...), po czym w lipcu 2013 r., zastąpił go na tym stanowisku A. F.. Zeznania tych świadków korespondują ze sobą wzajemnie oraz znajdują potwierdzenie w odpisie pełnym z Krajowego Rejestru Sądowego, w kserokopii protokołu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia (...) spółki (...) oraz decyzji Dyrektora Izby Celnej w W.. Znamienne jest, iż świadek A. F. wprost przyznał, że funkcję prezesa (...) pełnił krótko, na prośbę byłego prezesa (czyli oskarżonego A. Ż.), a w spółce praktycznie nie podejmował żadnych czynności i nie miał żadnego zakresu obowiązków.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał także zeznania funkcjonariuszy celnych w osobach G. B. i P. K., którzy przeprowadzali kontrole w w/w punktach gier. Ich zeznania pozostają spontaniczne, są obszerne, obfitują w szczegóły, znajdują potwierdzenie w protokołach przeprowadzonych kontroli, płycie DVD oraz w materiale zdjęciowym. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować wiarygodność tych świadków.

Natomiast ustalając, że A. Ż. zajmował się faktycznie sprawami Spółki w zakresie urządzaniu gier na automatach Sąd oparł się na stanowczych i spójnych i wzajemnie uzupełniających się zeznaniach G. B., M. P., M. M. (2), T. K. i M. O.. Zeznania te jako zasadniczo spójne wzajemnie ze sobą korespondują i zasługują na wiarę.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków W. F., R. F., P. S. i M. O. jedynie w zakresie dokonania przeróbek automatów do gier hazardowych należących do Spółki (...). Odmówił im wiary w części, w której świadkowie twierdzili, że dokonane

przeróbki były dopuszczalne. Ta część zeznań jest sprzeczna z warunkami zezwolenia, które Spółka (...) otrzymała w urzędowym zezwoleniu, i które nie zostało podważone w toku postępowania administracyjnego.

Zeznania A. W. (1) poza przytaczanymi faktami dotyczącymi okresu, w jakim A. Ż. sprawował funkcję Prezesa Zarządu Spółki (...) nie rzutują bezpośrednio na treść rozstrzygnięcia i zasługują na wiarę. Znamionym jest, iż świadek zaprzeczyła, aby Spółka (...) zajmowała się wypożyczaniem aut, czy też udzielaniem informacji o wypożyczeniu auta (co w sposób oczywisty podważa relacje świadka D. C.).

W odniesieniu do depozycji świadków D. C., O. M., E. B. i M. G. Sąd nie uwzględnił ich przy czynieniu ustaleń faktycznych, albowiem jak wynikało z ich relacji nie posiadali wiedzy (bądź nie chcieli się tą wiedzą podzielić) na temat działalności oskarżonego A. Ż. związanej urządzaniem gier na automatach w okresie objętym zarzutem.

Na kanwie tej sprawy nie sposób nie zauważyć, iż symptomatyczna jest wręcz niepamięć niektórych świadków (z wyjątkiem O. M. podjęła pracę od 01.10.2013 r. więc nie miała wiedzy na temat czynów inkryminowanych oskarżonemu, E. B., która pracowała od 2010 roku ale potem od marca lub kwietnia 2011 roku była najpierw na zwolnieniu lekarskim, a potem na urlopach macierzyńskich i wychowawczych oraz M. G. - asystenta A. Ż. w latach 2008 – 2010), co do określonych zdarzeń i podejmowanych przez prezesa spółki (w tym także A. Ż.) działań dotyczących automatów.

Za nie budzące wątpliwości i wiarygodne Sąd uznał pozostałe dowody nieosobowe w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, między innymi te, do których odwołał się czyniąc ustalenia faktyczne, a mianowicie pisma i informacje Urzędu Celnego w P., informacje Naczelnika Urzędu Celnego w P., protokoły kontroli wraz z płytą, dokumentację fotograficzną, protokoły zatrzymania rzeczy, pokwitowania, protokoły oględzin automatów, dokumenty weryfikacyjne punktu gier na automatach o niskich wygranych, umowy najmu/podnajmu powierzchni w lokalu użytkowym, protokoły z czynności kontroli urzędowego sprawdzenia punktu gier na automatach o niskich wygranych, informacji (...), protokołów urzędowego sprawdzenia w zakresie zgłoszenia zmian do akt weryfikacyjnych w punkcie gier na automatach o niskich wygranych, zgłoszenia przemieszczenia/zawieszenia eksploatacji/ wycofania z eksploatacji automatu lub urządzenia do gier, wniosków o rejestrację automatu lub urządzenia do gier, opinii technicznych z badania poprzedzającego rejestrację i uzupełnienia do opinii technicznej z badania poprzedzającego rejestrację, wypisów z KRS, zlecenia (...), umowa o pracę, protokołów przeliczenia środków pieniężnych, dowodów wpłat, ksiąg kontroli eksploatacji automatu do gier, dane o karalności, regulaminu gry na automatach o niskich wygranych, pokwitowań, postanowień Dyrektora Izby Skarbowej w Ł., decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Ł., wykazów zainstalowanych automatów w lokalu, oświadczenia (...) o zabankowaniu, schematu sytuacyjnego powierzchni lokali znajdujących się w T. przy Placu (...), świadectw zawodowych, umowy o pracę, aktu notarialnego, protokołu nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki pod firmą (...) sp. z o.o. Wskazane dowody zostały sporządzone przez kompetentne organy w przepisanej przez prawo formie i nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i ich treść nie budziła wątpliwości.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 471 z późn. zm.) „grami losowymi są gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik w szczególności zależy od przypadku, a warunki gry określa regulamin”. „Grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. Wygraną rzeczową w grach na automatach jest również wygrana polegająca na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a także możliwość rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze. Grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, organizowane w celach komercyjnych, w których grający nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy.” (art. 2 ust. 3, 4 i 5 ustawy o grach hazardowych).

Nie wymaga szerszych analiz, że przepis art. 107 § 1 k.k.s. jest normą blankietową i dla skompletowania znamion opisanego tam występku konieczne jest sięgnięcie do przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach

hazardowych, zwanej dalej ustawą. Stosownie do treści art. 3 ustawy urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie, te zaś określają art. 14 ust. 1 ustawy oraz art. 6 ust. 1 ustawy. Powołane przepisy w brzmieniu do 03.09.2015r. (co istotne z punktu widzenia granic czasowych formułowanych wobec oskarżonego zarzutów, plasujące się na przestrzeni od maja 2013 roku do 12 września 2013 roku) nie były notyfikowane Komisji Europejskiej.

W tym miejscu wskazać należy na najnowsze orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a konkretnie na wyrok tego Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 października 2016 r., wydany w sprawie C-303/15 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 267 (...), orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2015 r. W tezie tego wyroku Trybunał wskazał, iż „Artykuł 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego w brzmieniu zmienionym na mocy dyrektywy 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak ten będący przedmiotem postępowania głównego, nie wchodzi w zakres pojęcia „przepisów technicznych” w rozumieniu tej dyrektywy, podlegających obowiązkowi zgłoszenia na podstawie art. 8 ust. 1 tej samej dyrektywy, którego naruszenie jest poddane sankcji w postaci braku możliwości stosowania takiego przepisu”.

W dalszej części tego orzeczenia Trybunał Sprawiedliwości podkreślił, że „nie należy uznać art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych za „inne wymagania” w rozumieniu art. 1 pkt 4 dyrektywy 98/34, ponieważ zezwolenie wymagane przez ten przepis krajowy na urządzenie gier hazardowych stanowi warunek nałożony względem prowadzenia działalności w zakresie organizowania takich gier w odróżnieniu od art. 14 ust. 1 tej ustawy, który ustanawia warunki względem danych produktów, zakazując ich użytkowania poza kasynami gry. Art. 6 ust. 1 tej ustawy i jej art. 14 ust. 1 pełnią różną funkcję i mają różny zakres zastosowania. Przepis taki jak art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie stanowi „przepisu technicznego” w rozumieniu dyrektywy 98/34, natomiast art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych został zgłoszony Komisji jako „przepis techniczny” ze względu na fakt, że Trybunał już orzekł, iż przepisy krajowe, które zastrzegają organizację niektórych gier losowych wyłącznie dla kasyn, stanowią „przepisy techniczne” w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34 w zakresie, w jakim mogą mieć istotny wpływ na właściwości lub sprzedaż produktów użytkowanych w tym kontekście”.

Na kanwie w/w orzeczenia Sąd Najwyższy zdążył już wydać własny judykat, zgodnie z którym „Kolizja prawa krajowego z prawem unijnym, w świetle zasady bezpośredniego stosowania prawa Unii Europejskiej (art. 91 ust. 3 Konstytucji), może prowadzić do zastąpienia przepisów krajowych uregulowaniami prawa unijnego albo do wyłączenia normy prawa krajowego przez bezpośrednio skuteczną normę prawa Unii Europejskiej. W konsekwencji, norma niestosowania krajowego przepisu technicznego, którego projektu nie notyfikowano Komisji Europejskiej, wynikająca z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 204, s. 37 ze zm.), wyłącza możliwość zastosowania w sprawie o przestępstwo z art. 107 § 1 kks przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 612) w pierwotnym brzmieniu. Natomiast art. 6 ust. 1 tej ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 kks, o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony.” (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19.01.2017 r., sygn. I KZP 17/16, opubl. OSNKW 2017 nr 2, poz. 7). Wyrażony w uchwale pogląd prawny należy w pełni podzielić. Jest on też konsekwentnie powielany w bieżącym orzecznictwie Sądu Najwyższego, by wymienić choćby orzeczenia wydane w sprawach IV KK 225/15, IV KK 325/14, V KK 22/17, IV KK 396/16, czy V KK 20/17.

W świetle powyższych rozważań, uprawnione jest twierdzenie, że zachowanie sprzeczne z treścią przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych może stanowić podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności karnoskarbowej za czyn z art. 107 § 1 k.k.s. Zgodnie z jego brzmieniem (na daty zarzutów), działalność w zakresie gier na automatach mogła być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Ten przepis nie miał i także po zmianie treści obowiązującej od dnia 3 września 2015 r., nie ma charakteru technicznego, co wykazano w powołanej wyżej

uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2017 r., odwołując się do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 13.10.2016r. w sprawie C-303/15.

Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, iż w/w orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości zamyka cały łańcuch wątpliwości co do możliwości stosowania przepisów art. 6 i 14 ustawy o grach hazardowych, które zasiał ten sam trybunał w wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., o czym była już wcześniej mowa. Sąd w tym miejscu podkreśla, iż wszelkie orzeczenia Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego wydane w omawianej materii w okresie pomiędzy lipcem 2012 roku a październikiem 2016 roku, a które wprowadzały dodatkowy zamęt interpretacyjny odnośnie w/w przepisów, po prostu straciły na aktualności i nie należy do nich wracać w niniejszej sprawie.

Biorąc pod uwagę poczynione ustalenia Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał za udowodnione, że oskarżony A. Ż. w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wbrew art. 3 i art. 129 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r., nr 201, poz. 1540) oraz wbrew warunkom zezwolenia urządzał gry na automatach i tak:

- w bliżej nieustalonym czasie w maju 2013 roku, ale nie później niż do dnia 24 maja 2013 roku w punkcie gier na automatach o niskich wygranych: (...) w T. przy Pl. (...) urządzał gry na automatach H. S. P. numer (...), H. S. P. numer (...) oraz H. S. P. numer (...),

- w bliżej nieustalonym czasie, ale nie wcześniej niż w maju 2013 roku i nie później niż do dnia 12 września 2013 roku w punkcie gier na automatach o niskich wygranych: (...) Sp. z o.o. w T. przy Pl. (...) urządzał gry na automatach B. H. nr (...), H. S. nr (...), oraz H. S. nr (...),

to jest popełnił czyn wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s

Przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. polega na urządzaniu lub prowadzeniu gry losowej, gry na automacie lub zakładów wzajemnych wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji albo zezwolenia. Pamiętać należy, iż przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k. jest karalne w razie jego umyślnego popełnienia w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym.

Stosownie zaś do treści art. 9 § 3 kks „za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną”.

W aspekcie powyższego Sąd nie wychodząc poza granice aktu oskarżenia zmodyfikował opis zarzucanych czynów, jak również na tej podstawie uzupełnił kwalifikację prawną zarzucanego mu czynu poprzez dodanie art. 9 § 3 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s. do art. 107 § 1 k.k.

Zważywszy na analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonaną ocenę prawną Sąd uznał, że urządzenia H. S. P. numer (...), H. S. P. numer (...) oraz H. S. P. numer (...), zainstalowane w T. przy Pl. (...) w bliżej nieustalonym czasie w maju 2013 roku, ale nie później niż do dnia 24 maja 2013 roku oraz urządzenia B. H. nr (...), H. S. nr (...), oraz H. S. nr (...), zainstalowane w T. przy Pl. (...) w bliżej nieustalonym czasie, ale nie wcześniej niż w maju 2013 roku i nie później niż do dnia 12 września 2013 roku, nie spełniały wymogów technicznych.

Nie ulega też wątpliwości (co potwierdza szczegółowa analiza zebranych w sprawie dowodów), że podmiotem urządzającym gry na automatach była (...) Sp. z o.o, zaś oskarżony jako prezes zarządu tej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z całą pewnością będąc w określonym czasie prezesem zarządu był osobą prowadzącą bieżące sprawy gospodarcze spółki, w czym mieści się choćby przestrzeganie przepisów regulujących rynek gier hazardowych oraz dbanie o bezpieczeństwo finansowe spółki, a także po zmianie na stanowisku Prezesa Spółek nadal zajmował się jej sprawami w zakresie gier hazardowych, w tym kontaktował się z Urzędem Celnym w P. i Serwisantami, właśnie w

sprawie automatów do gier hazardowych, a funkcjonowanie automatów do gier i ich sprawność techniczna wiązały się z dochodami dla w/w Spółki.

Pełnienie funkcji Prezesa Spółki (...), gdzie A. Ż. miał do czynienia z zezwoleniem na prowadzenie gier na automatach, a następnie zajmowanie się faktycznie sprawami gospodarczymi Spółki, wiązało się z działalnością Spółki (punkty gier na automatach), a zatem powinno dać oskarżonemu pole do przemyślenia swojego postępowania, czy jest ono zgodne z prawem. Zatem w ocenie Sądu oskarżony działał w sytuacji opisanej w zarzucanym mu czynie w zamiarze ewentualnym. Kierowany uzyskaniem korzyści majątkowej dla Spółki, godził się, że narusza prawo. Zauważyć trzeba, iż A. Ż. kierował się czysto biznesową chęcią zysku, czyli działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Czyn oskarżonego należy uznać za zawiniony, miał on bowiem możliwość zachowania się zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi, a mimo to nie dał im posłuchu. Nie zachodziła przy tym żadna okoliczność wyłączająca jego winę. W realiach tej sprawy nie zachodzą też okoliczności wyłączające bezprawność czynów oskarżonego.

Jednocześnie czyny, których dopuścił się oskarżony odznaczają się stopniem społecznej szkodliwości, który należy ocenić jako wyższy niż znikomy. Stopień społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów należy ocenić jako znaczny. Oskarżony, jako osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi, urządził wbrew przepisom ustawy oraz warunkom zezwolenia gry na automatach w ramach prowadzonej przez Spółki (...) Sp. z o.o. działalności gospodarczej, dążąc do uzyskania dla tych spółek wymiernych korzyści finansowych. Zauważyć trzeba, iż A. Ż. kierował się czysto biznesową chęcią zysku, czyli działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Tym bardziej, że jako profesjonalista w stosunkach gospodarczych obejmując funkcje prezesa zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością musiał zapoznać się z obowiązującymi przepisami ustawy o grach hazardowych.

Konkludując stwierdzić należy, że czyny oskarżonego jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowią przestępstwo skarbowe.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 12 k.k.s. i art. 13 k.k.s. bacząc, by dolegliwość kary nie przekroczyła stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał okoliczności czynów, w tym działanie w sposób zaplanowany i zorganizowany, natomiast do okoliczności łagodzących zaliczył: uprzednią niekaralność oskarżonego, a także kilkumiesięczny, czyli nieznaczny, okres działania sprawcy oraz fakt, iż miało to już miejsce kilka lat temu (w 2013 roku).

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu karą najbardziej adekwatną do popełnionego czynu wymierzoną na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. będzie kara grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy określeniu wysokości stawki dziennej na kwotę 100 złotych. Należy zaznaczyć, że zastosowana wobec oskarżonego A. Ż. kara grzywny podlega efektywnemu wykonaniu, stanowi zatem realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynów, których się dopuścili. Przy kształtowaniu wysokości grzywny Sąd miał na uwadze treść art. 23 § 1 i 3 k.k.s.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonemu A. Ż. kara najpełniej spełni pokładane w niej szeroko rozumiane cele wychowawcze i poprawcze, a w szczególności doprowadzi do uświadomienia jej wagi i naganności czynu, którego się dopuściła oraz do ukształtowania prawidłowej postawy w zakresie przestrzegania obowiązujących powszechnie zasad porządku prawnego, a w konsekwencji zapobiegnie ponownemu naruszeniu porządku prawnego. Kara ta również najpełniej uwzględni potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 32 § 1 i 2 k.k.s. Sąd orzekł od oskarżonego A. Ż. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 7.000 złotych tytułem ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów ujętych w Wykazie dowodów rzeczowych nr 01 na karcie 695 pod pozycjami 1, 2, 3 i 4.

Na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w Wykazie dowodów rzeczowych nr 01 na karcie 99 pod pozycjami 1, 2 i 3 oraz dowodu rzeczowego opisanego szczegółowo w Wykazie dowodów rzeczowych nr 01 na karcie 695 pod pozycją 5.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., mając na względzie brak przesłanek określonych w art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., Sąd zasądził od A. Ż. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które złożyły się: opłata w kwocie 1.500 złotych, ustalona na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 ze zm.) oraz suma 1.185,38 złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania (tytułem wynagrodzenia biegłego za sporządzenie pisemnej opinii, ryczałtu za doręczanie pism sądowych i udzielenie informacji o karalności), uznając, że jego aktualna sytuacja majątkowa i zarobkowa uzasadnia przyjęcie, że będzie on w stanie ponieść je bez uszczerbku finansowego dla siebie i pozostających na jego utrzymaniu dzieci.